

[Margrete Auken]

pres på for at få det her igennem – er et godt forslag i det store og hele. Ikke mindst ideen om de grønne råd. Det er jo forbløffende at høre socialdemokratiet, der ellers bygger på organisationer i alle ender og kanter og synes, de skal have en stærk placering, hvad jeg i og for sig ikke er så uenig i, for det har noget at gøre med, at man sikrer de grupper, der ved noget om det, og som bliver berørt af det, indflydelse. Men hvorfor skal det kun være de organisationer, der har en erhvervs-mæssig interesse, som skal have noget at skulle have sagt? Jeg tror, det ville være en kolossal styrkelse af hele bevidstheden i vores samfund eller fædreland – for nu at bruge det smukke ord, vi kan bruge i denne sammenhæng – hvis de grønne organisationer drages ganske anderledes ansvarligt ind i tingene. De trænger også til det selv. Danmarks Naturfredningsforening kunne godt have brug for en opstrammer i retning af at blive noget mere ansvarlig og ikke bare gå og sikre en yndig plet hist og pist, så vi støtter de grønne råd, og vi ser gerne, at de får en udstrakt kompetence. Vi ser måske også gerne, at man skaber mulighed for, at lokale grønne bevægelser får mulighed for at komme med, så det ikke kun er de store autoriserede.

De enkelte forslag, der nævnes fra det radikale venstres side, er vi alle sammen enige i. Det er jo meget kønt, at miljøministeren siger, at vi får beskyttet stendigerne i forvejen gennem loven. Men det hjælper jo ikke, hvis stendigerne ikke bliver beskyttet.

Op tilsvarende med områderne ved kirketårnene, hvor der jo er kommet en sand trafik med, så vidt jeg er orienteret – det kan ministeren eventuelt dementere – at nu skal alle pludselig til at have siloer, hvis de bor tilpas tæt på et kirketårn, for så får man en god erstatning, når man får at vide, at en sådan må man ikke bygge. Det er jo gas, og vi skal på forhånd tage højde for, at det bliver muligt økonomisk at få det her igennem.

Jeg er lidt overrasket over, at det radikale venstre ved denne fremsættelse har glemt de små vandhuller. Vi har haft hele diskussionen om fredningen af padder og tudser, og hvad ved jeg, men hvad hjælper det, hvis de ikke har nogen steder at være padder og tudser i, så det havde været vigtigt, men det er også en svær sag at tage fat på. Vi mærkede det i forbindelse med vandløbsloven. Man er

ligesom underlig afmægtig over for de små vandhuller. Jeg havde gerne set, at de havde været med, og mener selvfølgelig, at vi bør tage dem ind.

Spørgsmålet om skattefritagelse i forbindelse med disse fredninger kan vi også umiddelbart støtte, idet vi dog som et ansvarligt parti må se på provenutabet for staten i denne sammenhæng, sagt lidt drillende til de radikale, der er så ansvarlige. Vi mener dog, at det er penge, der er værd at investere, og at det skulle være vanskeligt at komme til at spekulere for voldsomt i disse ting.

Til allersidst vil jeg godt spørge miljøministeren, der fra talerstolen talte om forenklinger, om det har noget at gøre med de rygter, der går om, at man vil nedlægge fredningsnævnene og overfredningsnævnet. Det mener jeg er, umiddelbart i hvert fald, en uheldig udvikling, for så får vi det hen i den kommunale, amtskommunale eller ministerielle regie alt sammen, og der er noget, der tyder på, at fredningsnævnene og overfredningsnævnet trods alt er nogle af de retter og nævn, der har fungeret godt, og det vil være til skade, mener jeg, at få dem nedlagt. Der kan muligvis argumenteres for, at det vil være til gavn, og så vil jeg selvfølgelig være åben for argumenterne, men det kan jo også være, at ministeren bare kan dementere rygten heroppefra.

Thorndahl (FP):

Forslaget drejer sig jo bl.a. om at indføre et nyt rådgivende organ, de grønne råd, samt gøre en forstærket indsats over for de truede naturområder, heder og strandenge.

For så vidt angår de grønne råd gælder, at omkostningerne ved denne forøgede administration ikke er søgt belyst i bemærkningerne til forslaget, og det er vel ligeledes uklart, hvordan man egentlig har tænkt sig at disse råd skal fungere, efter hvilke formelle regler de skal indgå i beslutningsprocesserne omkring administrationen af naturfredningslovgivningen.

Der står alene i lovforslaget, at ministeren kan fastsætte nærmere retningslinjer for udvalgenes nedsættelse og virksomhed. For så vidt angår nedsættelsen af de grønne råd er det vel i virkeligheden et ubetinget krav, hvis lovforslaget skulle blive vedtaget, at ministeren rent faktisk fastsætter retningslinjerne for udvalgenes nedsættelse; ellers må man for-